

Christiaan de Vries krachtig en energiek

Plaats: Leeuwarden, Grote Kerk. **Gebeurtenis:** orgelrecital Christiaan de Vries. **Belangstelling:** 80 personen

LEEWARDEN - Met zijn leeftijd, achter in de twintig, is Christiaan de Vries de jongste deelnemer aan deze editie van de Orgelzomerserie in de Grote Kerk. Hij werd geboren in Franeker en muzikaal gevormd door Klaas de Jong en Theo Jellema. Hij bezocht het Noord-Nederlands Conservatorium en dat van Rotterdam en kleurde zijn vroege carrière op met verbintenissen aan orgels in Leeuwarden, Ferwerd en Kollum. Wie hem nu wil opzoeken moet naar de Oude Lutherse Kerk van Amsterdam, waar hij is aangesteld als vaste bespeler van het Bötz-Witte orgel.

Zijn grootvader was ooit tweede organist van de Grote Kerk en in die tijd was de kleine Christiaan al regelmatig achter het Müller-orgel te vinden. In zekere zin kon men gisteravond dus spreken van een comeback en gezien de vele handen die van te voren werden geschud

was zijn 'aanhang' ruimschoots vertegenwoordigd.

De Vries ontpopte zich als een krachtige, energieke muzikmaker, die vol passie en overgave tekeer ging en daarbij heldere structuren neerzette. Hij klampte zich niet vast aan een melodie - al zou je dat soms wel willen: het Vater unser van George Böhm was ronduit hoekig -, maar koos voor het palet van het instrument en voor een gedegen opbouw naar een climax.

Effecten waren bij De Vries geen doel op zich, maar steeds onderdeel van een groter geheel. Daardoor was hij in staat tot een meeslepende improvisatie en smaakvolle sfeerovergangen. In de Saraband van Howells bijvoorbeeld werkte hij zich op uit een poel van zwaarmoedigheid naar stralende vergezichten.

Dit was een van zijn sterkste stukken tijdens dit recital, samen met Regers opus 135b met zijn dubbelfuga. Hier leverde De Vries penseelwerk met verschillende kwastdiktes. Een pakkende interpretatie die getuigde van muzikaal vakmanschap.

RUDOLF NAMMENSMA